

International Journal of **Kannada** Research

www.kannadajournal.com

ISSN: 2454-5813

IJKR 2018; 4(1): 32-36

© 2018 IJKR

www.kannadajournal.com

Received: 10-11-2017

Accepted: 11-12-2017

Ramesha C

Assit, Prof & Research scholar
Hampi University, Longauges
Department of Kannada, IFIM
College, Electronics city Phase-1,
Bengaluru, Karnataka, India

ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ನಿರ್ಮಾಪ್ತ

Ramesha C

ಭಾರತ ರತ್ನ ಡಾ. ಬಿ. ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ರವರು ಸರ್ವ ಸಮಾನತೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಹೋದರತೆ ಮತ್ತು ಮಾನವೀಯತೆಗಳೆಂಬ ಭದ್ರ ಬುನಾದಿಯ ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೆಂಬ ಭವ್ಯವಾದ ಸೌಧವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸಂವಿಧಾನ ಶಿಲ್ಪಿ. ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಬಲಿಷ್ಠ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ದಿಟ್ಟತನದ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿ ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ನೀಡಿದ ಮಹಾ ಮಾನವತವಾದಿಗಳು. ನಿಜವಾಗಿ ಉದಾತ್ತ ಉದ್ದೇಶದ ಮೇರು ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಡಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರ ವಿಶ್ವ ವಿಶಾಲ ಹೃದಯ ವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಅರಿಯಲು ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾರತೀಯರು ಇಂದಿಗೂ ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಲು ವಿಶಾದವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಡಾ.ಬಿ.ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ರವರು ಕೇವಲ ಅಶ್ವಶ್ಯ ದಲಿತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿಯೇ, ಅವಿಶ್ರಾಂತವಾಗಿ ದುಡಿದವರೆಂಬ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಸಮಸ್ತ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಹಿತವ ಬಯಸಿ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದರೆಂಬ ವಾಸ್ತವ ಸತ್ಯವಿನ್ನೂ ಮರೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. 1950ರ ಏಪ್ರಿಲ್ 14ರಂದು ಡಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರ ಜನ್ಮ ದಿನದಂದು ಮುಂಬಯಿಯ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಖ್ಯಾತ ನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ತಿಗಳಾದ ಎಂ.ಸಿ. ಭಗಲಾ ಅವರು ನೀಡಿದ ಈ ತೀರ್ಪು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಅರಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

“ತನ್ನ ಯಾವುದೇ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳ ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುವಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನು ಡಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ”

“ಡಾ.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ಕೇವಲ ಅಶ್ವಶ್ಯರ ನಾಯಕನಲ್ಲ..! ಅವರು ಇಡೀ ಭಾರತದ ಮಹಾನ್ ನಾಯಕರು ಎಂಬ ಮಹತ್ವದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.”

ಭಾರತೀಯ ಅನೇಕ ಸಮಾಜಗಳಂತೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳೂ ಕೂಡ ಡಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರು ತಮಗೆ, ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿರುವುದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುವುದು ಬಹು ವಿಷಾದನೀಯ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ, ಶೋಷಿತ, ಸಮಸ್ತ ಸಮಾಜಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದುಗೂಡಿದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಆಡಳಿತದ ಸೂತ್ರ ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯೊಂದಿಗೆ ಶೋಷಣೆ ಮುಕ್ತ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ, ಶೈಕ್ಷಣಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ತಾವು ಮುಂದುವರೆದು, ಆಳು ವರ್ಗದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತವಾಗಿ ಆಳುವ ವರ್ಗವಾಗುತ್ತೇವೆಂಬ ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ರವರ ಮನದಾಳದ ನೋವು ಮತ್ತು ಅವರು ಶೋಷಿತ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳು ಹಾಗೂ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯರು, ದಲಿತರು, ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರು, ಕಾರ್ಮಿಕ ವರ್ಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಗೂಡಿಸಿ, ಒಂದು ಆಡಳಿತ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬಲಿಷ್ಠ ಭಾರತದ ಜನ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಶೋಷಿತ ವರ್ಗ ರೂಪುಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ರವರು ಅವಿರತವಾಗಿ ಶ್ರಮಿಸಿದರು.

ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಮಹಾನ್ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಆದರ್ಶ ಚೇತನಗಳ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಆದರ್ಶ ಸಮಾಜ ರೂಪು ಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ತ್ಯಾಗ ಮತ್ತು ಶ್ರಮಗಳು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಅನೇಕ ಆದರ್ಶ ಚೇತನಗಳ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು

Correspondence

Ramesha C

Assit, Prof & Research scholar
Hampi University, Longauges
Department of Kannada, IFIM
College, Electronics city Phase-1,
Bengaluru, Karnataka, India

ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಹಾಪರಾಧ. ಇಂಥ ಮಹಾಪರಾಧವನ್ನು ಶೋಷಿತ ಸಮುದಾಯವು ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ ಡಾ. ಬಿ. ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಸಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ತನು ಮನ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧರನ್ನು, ಸಂತ ಕಬೀರರು ಶೋಷಿತರ ಅಂತರಾತ್ಮದ ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅವಮಾನಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಸಿಡಿಲ ಮರಿಯಾಗಿ ಸಿಡಿದು ಆರ್ಭಟಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಬಂಡಾಯಗಾರರಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು ಶೋಷಿತರಿಗೆ ಕಂಡರು. ಆದರೆ ಆ ಬಂಡಾಯಗಾರನ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಾಚೇತನಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಗಳ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ.. ಕಣ್ಣುಗಳೆಡೆಗೆ.. ಲೆಕ್ಕಚಾರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡೆವು. ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಅದಷ್ಟೇ ಸತ್ಯ ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟೇವು. ಇದು ನಾವು ಮಾಡಿದ ಅಪರಾಧ.

ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ಜನರ ವಿಷಯವನ್ನು (ಓಬಿಸಿ) ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಶೋಷಿತ ಸಮುದಾಯಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುವಂಥ “ಹಿಂದು ಕೊಡ್ ಬಿಲ್” (ಮಸೂದೆ) ಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣವೂ ಇರಲು ಆಗದೆ ಡಾ.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ 1951 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 27ರಂದು ಕೇಂದ್ರ ಕಾನೂನು ಮಂತ್ರಿ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಿ ಅವರ ಈ ಕ್ರಮದಿಂದ ಓ. ಬಿ. ಸಿಗಳು, ಅಶ್ವತ್ಥರ ಜೊತೆ ಗೂಡಿ ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ತರುವರೋ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಮುಂದಿನ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಲು ಆರಂಭಿಸಿದವು. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವಾದದಿಂದ ಎಸ್.ಸಿ, ಎಸ್.ಟಿ ಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆಯೆಂದು ದಲಿತರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಇತ್ತೀಚಿನವರೆಗೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಕಾರಣ ಇವರಿಗೆ ದೊರೆತ ರಾಜಕೀಯ ಹಾಗೂ ಉದ್ಯೋಗದ ಮೀಸಲಾತಿ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುವಂತೆ ಇತ್ತು. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹೋರಾಟದ ಫಲ ದಲಿತರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಯೋಗವಾದದ್ದು ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ (ಓ.ಬಿ.ಸಿ) ಸಮುದಾಯಗಳ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಲ್ಪ ಸಂಖ್ಯಾತರಿಗೆ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಹಲವಾರು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಈಗಾಗಲೇ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ರವರ ಬರಹಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷಣಗಳು ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ನಮಗೆ ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ.

ಪಸುತ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವಾದಿ ಚಿಂತಕರಾದ ನಾವು ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ವಿಚಾರಧಾರೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳಿಂದಲೂ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ, ಅವರ ನಿಜವಾದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆಯುವ ಪವಿತ್ರವಾದ ಗಂಭೀರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಭಾರತದ ಶೇ. 85ರಷ್ಟು ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ಶೋಷಿತರು ಅಂದರೆ ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ, ಪರಿಶಿಷ್ಟಪಂಗಡ ಇತರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಅಲ್ಪಸಂಖ್ಯಾತರು (ಎಸ್.ಸಿ/ಎಸ್.ಟಿ/ ಓ.ಬಿ.ಸಿ/ಆರ್.ಎಮ್) ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವ ಜಾತಿಯತೆ, ಬಡತನ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಮುಂತಾದ ಘೋರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವಾದದಲ್ಲಿ ಪರಿಹಾರ ಇದೆಯೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು 1925ರ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ‘ಶೋಷಿತ ವರ್ಗಗಳ ಸಂಘ’ ದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವು ಆದಷ್ಟು ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.

ಭಾರತದ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ಶೋಷಿತರ ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆ ವಿಚಾರ

1925 ರಿಂದ 1950ರ ತನಕವೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ನಿಲುವಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಭಾರತದ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ಶೋಷಿತರ ಮೂಲಭೂತ ಸಮಸ್ಯೆ ‘ಸಾಮಾಜಿಕ’ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಸಮಾನತೆ ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿರುವ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಗಟ್ಟಿ ತಳಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ, ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಹಳ ಕಾಲ ಉಳಿಯದು. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮರೆಯಾಗಿರುವ ಎರಡು ಮಹತ್ವ ಪೂರ್ಣ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು”

1. ಮೊದಲನೆಯದು ಸಮಾಜವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು: ಈ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಶ್ರೇಣಿಕೃತವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅಸಮಾನತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಅಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು, ಕೆಳವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಕೀಳರಿಮೆ ಮತ್ತು ಕನಿಷ್ಠ ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ.
2. ಎರಡನೆಯದು ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು: ಇದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅಗರ್ಭ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಪತ್ತು ಕೆಲವರಲ್ಲೇ ಕ್ರೋಢಿಕರಣವಾಗಿದೆ. ಅನೇಕರು ಭೀಕರ ಬಡತನ ಮತ್ತು ದಟ್ಟ ದಾರಿದ್ರ್ಯತನದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. (ವಾಲ್ಯೂಮ್- 2, ಪು. 944-945)

ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮನುವಾದಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯು ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಶ್ರೇಣಿಕೃತ ಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ‘ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತ ಶೋಷಿತರು’ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ಗುಲಾಮಗಿರಿ, ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಅವಕಾಶಗಳಿಂದಲೂ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಇದಲ್ಲವನ್ನು ಮನಗಂಡು ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು ‘ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಸಿದ್ಧಾಂತ’ವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದರು.

“ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಎಂದರೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ ಮತ್ತು ಸೋದರತೆಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಜೀವನ ಕ್ರಮ, ಇಂತಹ ಜೀವನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೀವನ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಅರ್ಥ ಹೀನವಾಗಿರುತ್ತದೆ.” ಎಂಬುದು ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರ ದೃಢ ನಂಬಿಕೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಹೀನಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಸಮುದಾಯದ ಅಸ್ವಶ್ಯತೆಗೆ ಕಾರಣವೇನು? ಎಂದು ಆಳವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿದ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು. “ಅಶ್ವಶ್ಯತೆಯ ಬೇರು ಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಬೇರು ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿದೆ. ವರ್ಣಾಶ್ರಮದ ಧರ್ಮದ ಬೇರು ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಾದದಲ್ಲಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಾದದ ಬೇರು ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದೆ.” ಎಂದು ಕಂಡು ಕೊಂಡರು, (ಖಜುರಹೊಲಿ ಉರಣಾಣಾ ರಜಿ ಂಟುಜಜಇಚಿಡಿ. ಕಡಿರಜಿ. ಕ. ಖ್ವಿಚಿಟಿಂಚಿಡಿಚಿಡಿ-೦೦.30) ಹಾಗೆ ಕಂಡು ಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ‘ಅಶ್ವಶ್ಯತೆ ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಇದು ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆ’ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿದರು. ಅಶ್ವಶ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಶೋಷಿತರ ಮೇಲಿನ ದೌರ್ಜನ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

“ಒಂದು ವರ್ಗವು ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಗದ ಮೇಲೆ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ ನಡೆಸಲು ಅಧಿಕಾರವೇ ಮೂಲ ಕಾರಣ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ವರ್ಗದ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲು ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ಬೇಕೆ ಬೇಕು” (ಗಿರಟ.5, ೦೩.399).

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಶೋಷಿತ ವರ್ಗಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಗಳ ವಿಮೋಚನೆಗೆ ‘ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರ’ ತಂದು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹೋರಾಟವನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವತ್ತ ಕೇಂದ್ರಿಸಿದರು. ಇದು 1919 ಜನವರಿ 27 ರಂದು ‘ಸೌತ್ ಬರೊ’ ಆಯೋಗದ ಮುಂದೆ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು ಮಂಡಿಸಿದ ಮನವಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. “ಅಸ್ತತ್ವರು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಭಾಗವಲ್ಲ. ಅವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಈಗಿರುವ ಮತದಾನ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಕೇವಲ ಪದವೀದರರು ಹಾಗೂ ತೆರಿಗೆದಾರರು ಮಾತ್ರ ಮತ ಚಲಾಯಿಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು 21 ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯರಿಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ವಯಸ್ಕ ಮತದಾನ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಅಸ್ತತ್ವರು ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ನಿಲುವು.” (ಗಿರಟ.1.೦೩. 247-276).

ಹೀಗೆ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು ಅಸ್ತತ್ವರಿಗೆ ‘ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕು’ ಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸರ್ವಪಕ್ಷಗಳೊಡಗೂಡಿ ಮೋತಿಲಾಲ್ ನೆಹರು ಅವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿ, 1928 ರಲ್ಲಿ ‘ಸೈಮನ್ ಆಯೋಗ’ಕ್ಕೆ ಮನವಿಯೊಂದನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿತು. “ಅಸ್ತತ್ವರ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಥವಾ ಧಾರ್ಮಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೇ ಹೊರತು ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗಾಗಿ ಶಾಸನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರತಿನಿಧ್ಯ ನೀಡುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಪರಿಪಾಠಿಸುತ್ತಾರೆ. (ಆಡಿ. ೦೩ಜಜಇಚಿಡಿ’ ಡಣಭಣ ಜಿರಡಿ ,೦೩ಚಿಟ ರಿಣಣುಫಿಜ- ಒ೦ಚಿಟಚಿಟಿಜ ಖುಚಿಫುಡಿ,೦೩.69)

ಇದರಿಂದ ಕೋರಗೊಂಡ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು 1929 ಮೇ 17 ರಲ್ಲಿ ಸೈಮನ್ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ “ಅಸ್ತತ್ವರದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ, ಇದು ‘ನೆಹರು ಸಮಿತಿಯ’ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಶಾಹಿ ಕುತಂತ್ರ ಹಿಂದೂ ಶ್ರೇಣಿಕೃತ ಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಉಳಿಸುವ ಹುನ್ನಾರ ಎಂದು ನಾವು ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತೇವೆ. ಅಸ್ತತ್ವರಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸದೆ, ಅಂಥದ್ದೇ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಅಸ್ತತ್ವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಇತರೆ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ನೀಡುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಇವರ ಮುರವೇನು?” (ಆಡಿ. ೦೩ಜಜಇಚಿಡಿ’ ಡಣಭಣ ಜಿರಡಿ ,೦೩ಚಿಟ ರಿಣಣುಫಿಜ ಒ೦ಚಿಟಚಿಟಿಜ ಖುಚಿಫುಡಿ- ೦೩.69).

ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು 1930 ರಲ್ಲಿ ನಾಗಪುರದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ‘ಶೋಷಿತ ವರ್ಗಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನ’ ದಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಜನರೆದುರು ತೆರೆದಿಡುತ್ತಾರೆ. ‘ಶೋಷಿತರ ಸಮಸ್ಯೆಯು ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ನೀವು ಶತಾಯ ಗತಾಯ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರದ ಮೇಲೆ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಲೇಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದರಿಂದಲೇ ನಿಮಗಿರುವ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕು. ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಡಲಾರರು. ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳದ ಹೊರತು ಸ್ವತಃ ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯದ ಮಾತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ

ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನಾವು ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರ ಹಿಡಿಯಲೇಬೇಕು. ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರ ವೆಂಬುದು ಮಾಸ್ಟರ್ ಕೀ ಇದ್ದಂತೆ. ಅದನ್ನು ನೀವು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಗತಿಯ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬಹುದು.ಎಂದು ತಮ್ಮ ಅಚಲ ನಿಲುವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು 1930-31 ರಲ್ಲಿ ಲಂಡನ್ ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ‘ದುಂಡು ಮೇಜಿನ ಸಭೆ’ ಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಇದೇ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದರು. ‘ಅನೇಕರು ಪದೇ ಪದೇ ಅಸ್ತತ್ವತೆ ಎಂಬುದು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ, ‘ನನ್ನ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮದು ರಾಜಕೀಯ ಸಮಸ್ಯೆ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರಾವ ಮಾರ್ಗದಿಂದಲೂ ಅಸ್ತತ್ವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲಾಗದು ಎಂಬ ವಾದವನ್ನೇ ಕಡಾ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಆ ನಿಲುವಿಗೆ ಬದ್ಧರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಸ್ತತ್ವರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರ ಕುರಿತು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಚರ್ಚೆಗಳೂ ಅನವಶ್ಯಕ ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ (ಗಿರಟ.2, ೦೩.504).

ಹೀಗೆ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು 1919 ರಿಂದ 1931 ರ ವರೆಗೂ ಬ್ರಿಟಿಷರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ, ಜನಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅನೇಕರ ವಿರೋಧದ ನಡುವೆಯೂ ಅಸ್ತತ್ವರಿಗಾಗಿ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ 1932 ರ ಅಗಸ್ಟ್ 17 ರಲ್ಲಿ ಅಸ್ತತ್ವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಚುನಾಯಿತಾಧಿಕಾರ ದೊರೆಯಿತು. ಆದರೆ, ದುರಾದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ಹಕ್ಕುಗಳ ವಿರುದ್ಧ 1932 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 20 ರಂದು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಅಮರಣಾಂತ ಉಪವಾಸ ಕುಳಿತರು! ಇದರಿಂದ ದೇಶದೆಲ್ಲೆಡೆ ಪ್ರಕ್ಷುಬ್ಧ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಯಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಬಂದ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕು ಬೇಕೇ ಬೇಕೆಂದು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯ ಕುರಿತಂತೆ ನಮಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊರತು ಪಡಿಸಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಈ ತಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಅದೊಂದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮೆಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಪರಿಹಾರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಎನ್ನುವ ವಿಶ್ವಾಸ ನಮಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಅಧಿಕಾರ ಗಳಿಸಿಕೊಡುವುದೇ ನನ್ನ ಏಕೈಕ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಮುದಾಯದ ಉಳಿವಿಗೆ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯವೂ ಆಗಿದೆ. ಪರ್ಯಾಯ ಒಪ್ಪಂದವಾಗುವುದಾದರೆ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯಯುತವಾಗಿ ಸಿಗಬೇಕಾದ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಗಲೇಬೇಕು. (ಃ.ಖ. ೦೩ಜಜಇಚಿಡಿ ಫು ಟುಜಿಜ, ತಿರಡಿಇ ಚಿಟಿಜ ಡಿಜಟಿಜತಚಿಟಿಫಿಜ, ಒ.ಐ.ಖಿಚಿಟಿರಚಿ- 2000,೦೩.133).

ಮುಂದೆ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಅರಿತುಕೊಂಡು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಡಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನಗಂಡು, ವಿಶೇಷ ಚುನಾವಣೆಗೆ ಬದಲು ಜಂಟಿ ಚುನಾವಣೆಗಳಿಗೆ (ಇಂದಿನ ಮೀಸಲು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು) 1932 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 24 ರಂದು ಒಪ್ಪಿದರು. ಇದೇ ‘ಪೂನಾ ಒಪ್ಪಂದ’ ಶೋಷಿತರ ಪಾಲಿಗೆ ಇದೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಘಟ್ಟ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರ ಹೋರಾಟದಿಂದ 1935 ರಲ್ಲಿ 21 ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಯುವಕರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯರಿಗೂ ಓಟು ಹಾಕುವ ‘ವಯಸ್ಕ ಮತದಾನ ಪದ್ಧತಿ’ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಇದು ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರ ರಾಜಕೀಯ ಮುತ್ಸದ್ಧಿ ತನಕ್ಕೆ ಸಂದ ಜಯ ಎಂದು ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಬ್ರಿಟಿಷರಿಂದ ಇಂತಹ ಹಕ್ಕು ಪಡೆಯುವುದೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ

ಕೆಲಸವೇ?!

ಎರಡನೇ ಜಾಗತಿಕ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಜಯಗಳಿದರು. ಆದರೆ ಯುದ್ಧದ ನಂತರ ಆದ ವಿಶ್ವ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಒಪ್ಪಂದಗಳ ಒತ್ತಡಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಡುವ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಂಡರು. 1946 ರಲ್ಲಿ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಡಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕೂ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ, ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಷಡ್ಧಂತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ, ಬಾಂಬೆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದ್ದ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ಜೈಸೂರು ಮತ್ತು ಖುಲ್ನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಂ ಲೀಗ್ ದಿಂದ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಜೋಗೇಂದ್ರನಾಥ್ ಮಂಡಲ್ ರವರು ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರಿಗೊಸ್ಕರ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ರಾಜೀನಾಮೆ ನೀಡಿದರು. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಮುಸಲ್ಮಾನರು ಮತ್ತು ಚಂಡಾಲರು (ಪಶ್ಚಿಮ ಬಂಗಾಳದ ದಲಿತರು) ಒಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಗೆಲ್ಲಿಸಿ ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಭೆಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಹತಾಶರಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು ಮತ್ತೊಂದು ಕುತಂತ್ರ ಮಾಡಿದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಭಾರತ-ಪಾಕೀಸ್ತಾನ ವಿಭಜನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು ಆಯ್ಕೆಯಾಗಿದ್ದ ಇಡೀ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪೂರ್ವ ಪಾಕೀಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರ ಸದಸ್ಯತ್ವ ಪಾಕೀಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ರೋಷಗೊಂಡ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು ಲಂಡನ್‌ಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಪ್ರಧಾನಿ ಕ್ಲೈಮೆಂಟ್ ಅಟ್ಲಿ ಹಾಗೂ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕ ರಾಸ್ಕೆ ಮ್ಯಾಕ್ ಡೋನಾಲ್ಡ್ ರವರನ್ನು ಬೇಟಿ ಮಾಡಿ; 1935ರ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಾಗಿರುವ ಅಸ್ವಶೃಂಗ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಆಯ್ಕೆಯಾಗಲೇ ಬೇಕು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು ನಾನು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಅನೇಕ ಷಡ್ಧಂತ್ರಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನು ಮೀರಿ ನೀವು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ಅಸ್ವಶೃಂಗ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಬಲ್ಲ ಬ್ರಿಟಿಷರು, ಡಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ರವರನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಭೆಗೆ ನೀವು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು ಎಂಬ ಒತ್ತಡವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರ ಮೇಲೆ ಹೇರಿದರು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಜುಲೈ 9, 1947 ರಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪೂನಾ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತೆರವು ಗೊಳಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಅವಿರೋಧವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದರು. ನಂತರ ಅವರನ್ನು ಸಂವಿಧಾನ ಕರಡು ರಚನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳ ನಂತರ ಜುಲೈ 10 ರಂದು ಬ್ರಿಟಿಷರು ಭಾರತವನ್ನು ತೊರೆಯುವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.

ಇದೇ 'ಷಡ್ಡೂಲ್ ಡ್ ಕ್ಯಾನ್ಸ್ ಫೆಡರೇಷನ್' ಪಕ್ಷದಿಂದ ಗೆದ್ದು, ಸಂವಿಧಾನ ರಚನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು ಈ ಸದಾವಕಾಶವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಕರಾಳ ಇತಿಹಾಸಕ್ಕೆ ಮಂಗಳ ಹಾಡಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಮಾನತೆ, ಮತ್ತು ಸಹೋದರತೆಯ ನವ ಸಮಾಜ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರು. ಭಾರತ ಸಂವಿಧಾನವು ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರಿಂದ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದಲೇ 'ಪ್ರಬುದ್ಧ ಭಾರತ' ನಿರ್ಮಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಕಾನೂನುಗಳೆಲ್ಲವೂ

ಸೇರ್ಪಡೆಯಾದವು ಬಹುಜನರ ವಿಮೋಚನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಚ್ಛೇದಗಳು ದಕ್ಕಿದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳು ಈ ಕೆಳಗಿನಂತಿವೆ.

- ಅನುಚ್ಛೇದ '14'ರ ಪ್ರಕಾರ ಕಾನೂನಿನ ಮುಂದೆ ಭಾರತೀಯರೆಲ್ಲರೂ ಸಮಾನರು.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 15 ರ ಪ್ರಕಾರ (ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ) ಜಾತಿ, ವರ್ಗ, ಧರ್ಮ, ಲಿಂಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ನಿರಾಕರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ (ಎಸ್.ಸಿ, ಎಸ್.ಟಿ, ಓ.ಬಿ.ಸಿ) ವಿಶೇಷ ಶಿಕ್ಷಣ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 16 ರ ಪ್ರಕಾರ (ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ) ಜಾತಿ, ವರ್ಗ, ಲಿಂಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಯಾರಿಗೂ ಉದ್ಯೋಗದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ್ಗಗಳಿಗೆ (ಎಸ್.ಸಿ/ಎಸ್.ಟಿ/ಓ.ಬಿ.ಸಿ) ವಿಶೇಷ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 17 ರ ಪ್ರಕಾರ 'ಅಸ್ವಶೃಂಗ ಮತ್ತು ಜಾತಿಯ ಆಚರಣೆ ಕಾನೂನು ಬಾಹಿರ.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 23 ರ ಪ್ರಕಾರ ಬಲವಂತದ ಮತ್ತು ದೈಹಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಮೀರಿದ ದುಡಿಮೆಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 24 ರ ಪ್ರಕಾರ 'ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿ'ಯನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 38, 39 ಎ.ಬಿ.ಸಿ.ಡಿ ಸರ್ಕಾರ ಈ ದೇಶದ ಸಂಪತ್ತು(ಭೂಮಿ ಬಂಡವಾಳ) ಗಳಿಂದ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗುವ ಆದಾಯ ದೇಶದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗುವ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಜೀವದಲ್ಲಿ ಸಮತೋಲನ ಸಾಧಿಸಬೇಕು.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 41 ರ ಪ್ರಕಾರ 'ದುಡಿಯುವ' ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಉದ್ಯೋಗ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಧಾರಿತ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 45 ರ ಪ್ರಕಾರ 14 ವರ್ಷದೊಳಗಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಮತ್ತು ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಬೇಕು.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 46 ರ ಪ್ರಕಾರ 'ಶೋಷಿತ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆ' ಯನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಬೇಕು.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 47 ರ ಪ್ರಕಾರ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರ ಮತ್ತು ಆರೋಗ್ಯ ದೊರೆಯುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 48 ರ ಪ್ರಕಾರ 'ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಕೃಷಿಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದು.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 330, 332 ರ ಪ್ರಕಾರ ಎಸ್.ಸಿ/ಎಸ್.ಟಿ ಗಳಿಗೆ ಸಂಸತ್ತು ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಮೀಸಲಾತಿ ಕಲ್ಪಿಸುವುದು.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 335 ರ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಉನ್ನತ ಸಂವೇದಗಳಲ್ಲಿ

ಎಸ್.ಸಿ/ಎಸ್.ಟಿ/ಓ.ಬಿ.ಸಿಗಳಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಬೇಕು.

- ಅನುಚ್ಛೇದ 340 ರ ಪ್ರಕಾರ 'ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ನಿರ್ದೇಶನ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಹಿಂದುಳಿದವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಆಯೋಗ ರಚನೆ ಮಾಡುವ ಅಧಿಕಾರ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.
- ಅನುಚ್ಛೇದ 341, 342 ರ ಎಸ್.ಸಿ/ಎಸ್.ಟಿ/ಓ.ಬಿ.ಸಿಗಳಿಗೆ ರೂಪಿಸಿದ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆಗಳು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಯೋಗಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವುದು.

ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬರು ನಾನಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸಿ ಇಡೀ ಭಾರತೀಯರೆಲ್ಲರ ಬಾಳಿಗೆ ಆಶಾಕಿರಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು "ಆಧುನಿಕ ಭಾರತದ ನಿರ್ಮಾತೃ" ಎಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಗ್ರಂಥ ಋಣ

1. 'ಒಂದು ವೇಳೆ ಡಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ?' - ಅನುವಾದಕ: ಪಿ. ಎಂ. ಕರನಿಂಗ್ ಲೇಖಕಿ(ಹಿಂದಿಯಲ್ಲಿ) ಡಾ. ಭದಂತ ಆನಂದ ಕೌಸಲ್ಯಾಯನ (2016)
2. 'ಹಿಂದೂಳಿದ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಕೊಡುಗೆ' - ಎಚ್.ಎಸ್ ಬೇನಾಳ (2014)
3. 'ಅಂಬೇಡ್ಕರ್‌ವಾದಿಗಳ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದ ಸವಾಲುಗಳು'- ಡಾ. ಆನಂದ್ ತೇಲ್ತುಂಬೆ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಡಾ. ಎಚ್. ಎಸ್. ಅನುಪಮಾ (2013)
4. 'ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಎಂಬ ಕರಗದ ಬಂಡೆ'-ರಘೋತ್ತಮ ಹೊ. ಬ (2012)
5. 5. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಡಾ. ಬಿ. ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಹೋರಾಟ ಯಾರಿಗಾಗಿ? - ಎಚ್.ಎಸ್ ಬೇನಾಳ (2014)
6. 'ಡಾ.ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವೈಚಾರಿಕತೆ' -ಎಂ. ರಾಜಪ್ಪಾಜಿ (2009)
7. ಡಾ. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ (ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ವಿಚಾರ) - ವಿ. ಎಂ ಇನಾಂದಾರ್ (1981)
8. 'ಡಾ. ಬಾಬಾ ಸಾಹೇಬ್ ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಬರಹಗಳು ಮತ್ತು ಭಾಷಣಗಳು' (ಸಂಪುಟ 4 ಮತ್ತು 5) ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಇಲಾಖೆ. ಕನ್ನಡ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ.